

боеше са отъ онѣзи които имахъ таквызи. И понеже бѣ навикнхль да плува безпрещяетвенно въ морето, една само канара, ако и виждана на далечъ, бѣ доста да го хвърли въ ужась. Боеше са да не налети на нея и строши кораба на щастіето си.

Министрътъ са оплаши, наведе глава, обѣщаса да испълни сичкытъ желанія на царицата, а тя съ туй условіе обѣщаса да са ненамѣси вече въ общественнытъ работы.

Подирь туй обѣщаніе, герцогъ де-Лерма увѣри царицата въ преданността си като я помоли да го опита.

« Нека бжде, отговори Маргарита засмѣна; за тебе, господине герцоге, а не за мене, защото азъ не са сумнявамъ въ искренността ви. И за да ти дамъ случай да ма благодаришъ, какъто желашъ, ще ти поискамъ, понеже обѣвеното *ауто да-фе* нема да стане, да заповѣдашъ да са пусятъ тозъ часъ отъ тъмницата единъ бѣденъ Мавръ на име Гонгарельо, по званіето си, мыслихъ, берберь, и племенницата му Жуанита, младо момиче, които щѣхъ да изгорѣтъ; не ти трѣбать вече нито той нито тя!

— Исповѣдамъ, отговори министрътъ, че нищо не знаѣхъ отъ тѣзи подробности.

— Голѣма грѣшка! ты, които управляшъ сичко, трѣбаше и да познавашъ сичко. И азъ, която не са мѣсихъ въ нищо виждашъ че знаѣхъ! Помисли си ако да са мѣсяхъ! Казвамъ ти прочее че злощастныйтъ този какъто и племенницата му, сж кръстены, щото тѣ не подлежатъ на новытъ ти заповѣди.

Единственното престѣпленіе на берберя е, че е малко пустословилъ за брата ви а може бы и за васъ. . . . Казвамъ ти го, защото знаѣхъ че си великодушень, и защото вече, господине герцоге, дадохте честна дума да ги защитите.

— В. Величество имате право! заповѣдитѣ ви ще са испълнѣтъ; но този человекъ не може безъ да са покаже че презира инквизиціята, да са върне явно явно, и предъ очытъ на сичкыя свѣтъ, на дугона си.

— Имашъ право! трѣба да живѣе нѣколко лѣвы далечъ отъ Мадридъ.